

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВІВ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Лоб О.В., *lobolya2020@gmail.com*

Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія

Основним завданням сучасної початкової школи є формування гармонійно розвиненої, фізично та психічно здорової особистості. Проте на успішність розв'язання цього завдання сьогодні негативно впливають емоційні нестабільність та вразливість. Прояв у дітей молодшого шкільного віку негативних емоційних станів можуть стати причиною погіршення успішності навчальної діяльності, поведінки, зумовити порушення взаємин з учнями.

Особливість емоції в молодшому шкільному віці полягає в тому, що учні цього віку все-таки відрізняються емоційною вразливістю, безпосередністю проявів емоцій. Для молодшого школяра властива надзвичайна широта емоцій і легкість переключення від однієї емоції до іншої. В міру становлення пізнавальних інтересів у ході молодшого шкільного віку емоції в ході навчання змінюються вбік їхньої змістовності, стійкості.

Діти цього віку вкрай емоційні, але поступово вони оволодівають уміннями керувати своїми емоційними станами, стають стриманішими, врівноваженішими.

Емоційну сферу молодших школярів складають нові переживання: здивування, сумніви, радощі пізнання, які у свою чергу, є базою розвитку допитливості та формування пізнавальних інтересів. Для молодших школярів загалом характерний життєрадісний, бадьорий настрій. Причиною афективних станів, які мають місце, є передусім розходження між претензіями і можливостями їх задовольнити, прагненням отримати вищу оцінку своїх особистісних якостей і реальними взаєминами з людьми. Як наслідок, дитина може виявляти грубість, запальність та інші форми емоційної нерівноваженості.

Емоційну сферу молодших школярів складають переживання нового, здивування, сумніву, радощів пізнання, які, у свою чергу, є базою розвитку допитливості та формування пізнавальних інтересів.

Найважливішою сферою розвитку психіки молодшого школяра є емоційний розвиток, і саме ця лінія визначає взаємозалежні з ними лінії пізнавального розвитку та становлення особистості.

В дитини молодшого шкільного віку неодноразово можуть проявлятися страхи та відбивати сприйняття навколишнього світу, бачення нового та невідомого в навчанні. Здебільшого це страхи, які зв'язані з подіями в школі, родині і групі

однолітків. Час від часу в молодших школярів з'являється типове для багатьох школярів небажання йти в школу, страх перед нею.

За позитивного перебігу шкільної адаптації емоційне самопочуття й самооцінювання школярів стабілізуються. Свідченням адаптованості слугує, з одного боку, продуктивність навчальної діяльності, з іншого боку - внутрішній стан дитини, її емоційне самопочуття, наявність або відсутність внутрішньої напруженості. Більшість дітей адаптуються до школи досить швидко, залюбки відвідують заняття, виконують завдання, підпорядковуються шкільним вимогам. Тому першочерговим завданням вчителів та освітян – створити дружну та позитивну атмосферу в шкільному середовищі.

Список літератури

1. Додонов Б.И. В мире эмоций. – К.: Политиздат Украины, 1987. – 140с.
2. Заброцький М.М. Вікова психологія. – К.: МАУП, 1998. – 92с.
3. Кутішенко В.П. Вікова та педагогічна психологія: навчальний посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – 128с.